

Zaterdag 19 januari

'Houd je bij het maken ervan aan het ontwerp dat je ... getoond is' (Exod. 25:40)(NBV).

Gedachten over de tabernakel (2).

Het tweede element dat de bouw van de oudtestamentische tabernakel kenmerkte was uitmuntendheid. God veroordeelt perfectionisme omdat het onze creativiteit verstikt en ons berooft van elk gevoel van vooruitgang. En Jezus veroordeelde mensen die gaven om anderen te imponeren. 'Dus wanneer je aalmoezen geeft, bazuin dat dan niet rond, zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat om door de mensen geprezen te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen' (Matt. 6:2). Maar als je denkt dat dit betekent dat je God maar kunt geven waar je op dat moment zin in hebt, heb je het mis. Als het om dienen gaat, wil God dat je naar uitmuntendheid streeft. God zei tegen Mozes: 'Je moet het volgende van hen vragen: goud, zilver en koper... De Israëlieten moeten een heiligdom voor mij maken, zodat ik te midden van hen kan wonen. Ik zal je een ontwerp laten zien van de tabernakel en van alle voorwerpen die bij deze tent horen; houd je daar nauwkeurig aan' (Exod. 25:3-9). Waarom vroeg God om goud? Omdat hij geen knoeierij of tweedehands accepteert. Raad eens waar Jezus zat toen hij naar de kerk ging? Naast de schatkist, om te kijken wat de mensen gaven. Lucas beschrijft: 'Hij zag ook dat een arme weduwe er twee muntjes in gooide, en hij zei: 'Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer gegeven dan alle anderen. Want de anderen hebben iets van hun overvloed geofferd, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze nodig had voor haar levensonderhoud' (Luc. 21:2-4). Geef God dus het beste wat je hebt!

Zondag 20 januari

'Trek heel de wereld rond en maak ... het goede nieuws bekend' (Marc. 16:15)(NBV).

Gedachten over de tabernakel (3).

Het derde element bij de bouw van de tabernakel was een gelijke toegang. Het woord 'tabernakel' betekent 'tent der samenkomst'. Het is waar God zijn volk trof en ontmoette. Dus plaatste hij die in het midden van het kamp, omgeven door elk van de twaalf stammen. Iedereen moest in de deur van zijn tent kunnen staan en God aan het werk kunnen zien. Waarom? Omdat God woonde en werkte te midden van alle twaalf stammen! We kunnen hier iets uit leren. God ziet geen witte of zwarte kerk, geen gele kerk of bruine kerk. Jezus heeft gezegd dat hij zijn kerk zal bouwen (Matt. 16:18). We zijn geroepen om ervoor te zorgen dat iedereen, ongeacht cultuur, kleur of geloof, gelijke toegang heeft tot God door Christus. Er is een leuk verhaal over twee kinderen die kerkje spelen. Op een gegeven moment zegt de ene tegen de ander: 'Bij welke abominatie horen jullie?' Wanneer God ons een belangrijke waarheid of specifieke openbaring laat zien, dan moeten we die delen, dan moeten we er geen hek omheen zetten. Het laatste wat Jezus tot zijn discipelen zei was: 'Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend.' En wat deden ze? 'En zij gingen op weg om overal het nieuws bekend te maken. De Heer hielp hen daarbij en zette hun verkondiging kracht bij met de tekenen die ermee gepaard gingen' (Marc. 16:20). Dat jouw kerk een bepaalde theologie en stijl van aanbidding heeft, betekent niet dat jij eerste klas mag reizen, terwijl anderen in het conducteursgedeelte zitten. Nee, wanneer God iemand lid maakt van zijn verlore familie, moet je hem behandelen als je broer en je zus. Probeer dat niet te vergeten!

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2013. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl*

Maandag 14 januari

'... als een stad waarvan de muur is geslecht' (Spr. 25:28)(NBV).

Grenzen stellen (3).

Doorlaatbare grenzen. Goed aangepaste mensen vinden de juiste balans tussen het beschermen van hun persoonlijke ruimte en het toestaan van een zekere mate van infiltratie, manipulatie en overheersing door anderen. Ze weten hoe ze ja moeten zeggen tegen wat gezond is en nee tegen wat het niet is. Maar mensen met doorlaatbare grenzen laten toe dat anderen naar believen hun leven binnendringen, hun tijd en energie opslokken, hun keuzes voorschrijven en hen beroven van andere belangrijke relaties. Het lukt ze niet om nee te zeggen, en zo laten ze zich door anderen opzadelen met een gevoel van schuld, verplichting, onverschilligheid of zelfs 'onchristelijkheid' als ze niet geven wat er gevraagd wordt. Ze maken het zichzelf, hun gezinnen en hun vriendschappen moeilijk met de eindeloze eisen van de schijnbaar hulpeloze, machteloze, onverantwoordelijke gebruiker, terwijl ze geloven dat ze aardig en behulpzaam zijn. De tol die de 'helper' betaalt, is enorm, wat vaak leidt tot emotionele, fysieke, sociale en geestelijke overbelasting. Intussen voelt de 'geholpene' zich steeds afhankelijker. Hij gedraagt zich steeds onverantwoordelijker, meent recht te hebben op van alles en nog wat en waardeert de inspanningen van de hulpverlener niet of reageert er verwijtend op. Mensen met doorlaatbare grenzen zijn zich er niet van bewust dat hun bordje 'open' altijd verlicht is, wat een stortvloed van behoeften aantrekt van mensen voor wie zij zich persoonlijk verantwoordelijk voelen. Ze dragen het gewicht van veel van wat er mis is in de wereld, voelen zich uitgeput, bezorgd, ontoereikend en schuldig, vatten het persoonlijk op dat ze niet meer kunnen doen en niet meer kunnen regelen. En ten slotte voelen ze zich 'gebruikt'. 'Iemand zonder zelfbeheersing is als een stad waarvan de muur is geslecht.' Begrijp dit goed: je kunt geen controle hebben over je eigen leven zolang jij je overweldigd voelt en verantwoordelijk voor het leven van anderen. Stel een aantal grenzen en leid het leven dat God voor jou bedoeld heeft!

Dinsdag 15 januari

'Alle dingen zijn mij mogelijk...' (Fil. 4:13)(HSV).

Grenzen stellen (4).

Flexibele grenzen: Starre grenzen leiden ertoe dat je andere mensen buitensluit en onvoorbereid en slecht uitgerust leeft voor het spel van geven en nemen dat bij gezonde relaties hoort. Doorlaatbare grenzen laten je weerloos achter tegenover 'gebruikers' die menen het recht te hebben om jou te manipuleren en die verwachten op jouw kosten te worden verzorgd. Mensen met flexibele grenzen zijn echter in staat hun eigen leven te leiden, maar hebben tegelijk wel een evenwichtige en gezonde belangstelling voor anderen. Ze kunnen gul zijn in het delen van hun tijd, mededogen en middelen zonder zich overdreven verantwoordelijk te voelen of ook zonder verraad te plegen aan hun door God gegeven taak om die unieke persoon te zijn die hij in gedachten had, alleen maar om anderen te behagen. Ze zeggen: 'Ik kan een relatie met je hebben zonder dat ik mezelf opgeef!' Ze laten niet toe dat jij hun grenzen schendt en ze weten te voorkomen dat ze die van jou schenden. In tegenstelling tot starre mensen, buigen ze zich en passen ze zich aan als de omstandigheden dit vereisen en raken daarbij niet overweldigd, defensief, haatdragend, beschuldigend of reactief. In moeilijke situaties vangen ze de klappen zo goed mogelijk op, blijven gefocust en putten uit een bron van innerlijke kracht waarin God voorziet. Paulus was zo iemand: '... in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd... alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, die mij kracht geeft' (v. 12-13). Ze worden niet gestuurd door mensen en omstandigheden, ze zijn flexibel en laten God de leiding nemen. Ze zijn behulpzaam, maar voelen zich niet schuldig als ze niet iedereen kunnen oplappen. Hun grenzen stellen hen in staat zich aan de omstandigheden aan te passen. Ze oefenen het principe 'draag elkaars lasten' (Gal. 6:2), zonder overdrijving of een te groot verantwoordelijkheidsgevoel.

Woensdag 16 januari

'Doorgrond mij, God, en ken mijn hart...' (Ps. 139:23)(NBV).

Leid geen niet-onderzocht leven.

Wanneer je een niet-onderzocht leven leidt - is dat te zien! Gordon MacDonald schrijft: 'Ik las auteurs die zeiden dat als volgelingen van Christus niet groeien, het komt doordat ze er geen gewoonte van maken hun leven te evalueren. Deze auteurs beschreven mij. Ik was altijd aan het draven, keek niet verder dan de oppervlakte. Ik deed nooit aan het soort reflectie dat leidt tot groei, en ik betaalde de prijs - verviel telkens weer in dezelfde domme zonden en leefde met een even zo zware last van schuld. Dus nam ik een moeilijke beslissing: ik besloot dat ik elke dag zou proberen om eerlijk de conditie van mijn ziel te beoordelen. Ik zou bij mezelf naar binnen kijken en opschrijven wat ik zag. Ik voelde me wel wat ongemakkelijk en opgelaten, maar begon te schrijven. "God, dit zijn een paar gebieden in mijn leven waar ik faal. Ze gaan maar niet weg, dus ik kan er net zo goed eens naar kijken." Of: "Hier is een relatie of gewoonte waar ik me zorgen over maak. Het is niet goed en ik weet niet hoe ik het moet verbeteren." Na het schrijven van een paragraaf of twee dacht ik na over wat ik geschreven had.' Er zitten voordelen aan het bijhouden van een spiritueel dagboek van je wandel met God. Voordelen die je niet op een andere manier kunt krijgen: 1) Het dwingt je te vertragen en de effectiviteit te onderzoeken van wat je doet. 2) Het bevrijdt je om te vragen: 'Waarom doe ik dit eigenlijk? Wat vind ik er echt van? Wat zegt God tegen me?' 3) Door het schrijven van maar een bladzij per dag, heb je in een jaar tijd een 365-dagen overzicht van verhoorde gebeden en geleerde lessen!

Donderdag 17 januari

'Omdat Christus mij kracht schenkt...' (2 Kor. 12:10)(NBV).

Maak van je zwakheid een wapen.

Sprekend over zijn 'doorn' schrijft Paulus: '... werd mij een doorn in het vlees gestoken... Ik heb de Heer driemaal gesmeekt mij van hem te bevrijden, maar hij zei: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.' Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt. Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk' (v. 7-10). Paulus leerde hoe hij zijn zwakte kon omzetten in een wapen, doordat hij toestond dat het hem dichter naar God toe bracht. En dat is een les die jij ook moet leren. Eugene Peterson parafraseert de eerste zaligspreking van Christus: 'Je bent gezegend als je aan het eind van je Latijn bent. Met minder van jou is er meer van God en zijn heerschappij' (zie Matt. 5:3). Je kunt niet gewoon je karakterafwijkingen en zwakke plekken accepteren en zeggen: 'Nou, ik denk dat ik dus gewoon zo ben.' Nee, je moet elk gebied van zwakte confronteren, belijden en je kracht laten schenken door Christus. Er is altijd wel iets waarmee je worstelt. Paulus erkende dit: 'Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God' (2 Kor. 4:7). Net als gewoon aardewerk, broos, gebrekkig en breekbaar, zal God je gebruiken als jij je overgeeft en hem toestaat door je heen te werken.

Vrijdag 18 januari

'Vraag de Israëlieten mij geschenken te geven' (Exod. 25:2)(NBV).

Gedachten over de tabernakel (1).

Toen het tijd werd om de oudtestamentische tabernakel te bouwen, zei God tegen Mozes: 'Houd je bij het maken ervan aan het ontwerp dat je... getoond is' (Exod. 25:40). Of je nu bouwt aan een relatie, een carrière, een bedrijf of een bediening, een aantal elementen heb je altijd nodig: Een offer - de bouw van de tabernakel begint met deze woorden: 'Vraag de Israëlieten mij geschenken te geven; neem van ieder die daartoe bereid is een bijdrage in ontvangst.' Vraag: waarom zou een God die rijk genoeg is om zijn straten met goud te plaveien, jou om een offer vragen? Omdat je iets alleen je volle aandacht geeft, het als een schat koestert, het voorrang geeft en beschermt wanneer je er persoonlijk in investeert. Voorganger, vraag de Heer om het plan, vraag dan de mensen om het geld, niet andersom. Leer je mensen te leven volgens dit principe: 'Geef tot het pijn doet, geef tot het niet langer pijn doet, geeft tot het goed voelt.' Paulus schreef over de vrijgevigheid van de christenen in Macedonië: '... ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld, maar vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede zeer vrijgevig. Ik verzeker u dat ze naar vermogen hebben gegeven, ja, zelfs boven hun vermogen. Uit eigen beweging hebben ze ons dringend verzocht mee te mogen doen aan de collecte... En ze gaven aanzienlijk meer dan we hadden verwacht: door Gods wil gaven ze zichzelf in de eerste plaats aan de Heer, en vervolgens ook aan ons' (2 Kor. 8:2-5). Dus, ben je bereid om een offer te brengen?